

Szabó Béla Dominik: Karácsonyi álom

Nia reggel boldogan kelt fel.

- Hurrá, itt a karácsony, ma este jön a Jézuska – kiáltotta.

Szülei nem merték elmondani a lányuknak, hogy az idén nem tudnak ajándékot venni, mivel minden pénzüket a nagymama kórházi kezelésére költötték. A nagy szerencsére már jobban volt, de a család kasszája teljesen kiürült.

Nia egy hét éves kislány volt, szülei nagy szegénységben éltek, de mindig - ha néha szűkösen is - került valami Nia számára a karácsonyfa alá. Szülei még sosem voltak így megszorulva.

Eddig egyszerűen nem találtak rá módot, hogy elmondják neki, de ma úgy határoztak, elmondják Niának a szomorú hírt, hogy nehogy megszakadjon a szíve, amikor hiába keresi az ajándékot a fa alatt.

- Nia, ebben az évben nem jön a Jézuska – mondta az anyukája.
- De biztos vagyok benne, hogy jövőre eljön – próbálta vigasztalni az apukája.
- Nia ettől sem nyugodott meg. Nem értette, hogy a Jézuska hogy lehet ilyen felelőtlen, hogy pont karácsony előtt fázott meg.

Ezután a család szomorúan fogyasztotta el szerény karácsonyi vacsoráját. S Niát még a szépen feldíszített fa látványa sem tudta megvigasztalni. Mindezek után Nia szomorúan feküdt le az ágyába. Sokat sírt azon az éjjelen. S ezt gondolta magában. „Ha már ajándékot nem kaphatok legalább abban segíthetne, hogy egy igaz barátom legyen – gondolta Nia, aki gyakran magányosnak érezte magát az iskolában is.

Miután felébredt, vetett még egy pillantást a fa alá, hogy nem hozott-e mégis valamit véletlenül neki a Jézuska, de nem talált semmit. Ekkor halk nyöszörgés csapta meg a fülét. Kinézett az ablakon, és mit látott? Egy kis fekete kutyus feküdt a lábtörlőjükön. Amint meglátta, felkiáltott a szüleinek.

- Anya, apa, mindig is egy kutyust szerettem volna! És a Jézuska elhozta nekem. Ugye megtarthatjuk?
- Kislányom, nekünk is alig jut étel – mondta szomorúan Nia anyukája.
- Ahol háromnak jut ennivaló, ott biztosan akad egy negyediknek is – jelentette ki az apukája.
- Jó, akkor megtartjuk – egyezett bele végül Nia anyukája is.
- Ez a karácsony csodája! Köszönöm, anyu és apu – ugrott Nia boldogan a szülei nyakába.

Ezek után Nia és a kiskutyus elválaszthatatlan barátok lettek.